

Regeringens proposition

1986/87: 136

om godkännande av en konvention om
förenkling av formaliteterna vid handel med
varor

Prop.
1986/87: 136

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 19 mars 1987.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Anita Gradin

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner att Sverige ansluter sig till en konvention om förenkling av formaliteterna vid handel med varor. Konventionen, som upprättats efter förhandlingar mellan EG-kommissionen och EFTA-länderna, syftar till att begränsa den administrativa tulldokumentationen och att därigenom förenkla en framtida överföring av uppgifter för tulländamål mellan länderna med användande av datorer. Som ett led i dessa strävanden skall enligt konventionen införas ett gemensamt tuldokument (Single Administrative Document, SAD) för hela det europeiska frihandelsområdet.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 19 mars 1987

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, och statsråden Sigurd-
sen, Gustafsson, Leijon, Peterson, S. Andersson, Bodström, Göransson,
Gradin, Dahl, Holmberg, Hellström, Wickbom, Johansson, Lindqvist, G.
Andersson, Lönnqvist

Föredragande: statsrådet Gradin

Proposition om godkännande av en konvention om förenkling av formaliteterna vid handel med varor

1 Inledning

Efter förhandlingar mellan den Europeiska ekonomiska gemenskapen (EEC) och länderna inom den Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) paraferades i Bryssel den 19 december 1986 en konvention om förenkling av formaliteterna vid handel med varor. Konventionen syftar till att underlätta varuutbytet inom det europeiska frihandelsområdet genom att harmonisera uppgiftskraven i tulldokumentationen och att därigenom förenkla ett framtida uppgiftslämnande för tulländamål mellan länderna med användande av datorer. Som ett led i detta arbete skall enligt konventionen införas ett gemensamt tulldokument (Single Administrative Document, SAD) i handeln mellan såväl gemenskapen och EFTA-länderna som mellan EFTA-länderna. Konventionen bör i engelsk text jämte en inom generaltullstyrelsen gjord översättning till svenska fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga*.

Efter remiss har generaltullstyrelsen yttrat sig över frågan hur enhetsdokumentet skall användas i Sverige. Kommerskollegium har, efter att ha berett myndigheter och organisationer tillfälle att lämna synpunkter på generaltullstyrelsens förslag, inkommit med yttrande.

Jag kommer i det följande att ta upp frågan om en svensk anslutning till konventionen.

2 Föredragandens överväganden

2.1 Konventionen om förenkling av formaliteterna vid handel med varor

2.1.1 Bakgrund m. m.

EG:s stats- och regeringschefer har under 1980-talet fattat beslut om att påskynda förverkligandet av den s. k. inre marknaden. Avsikten är att till år 1992 undanröja tekniska, fiskala, administrativa och rättsliga hinder så

att gränskontrollerna mellan EG:s medlemsstater kan avskaffas och en gemensam marknad för varor, tjänster m. m. kan genomföras.

För EFTA-länderna är det av stor betydelse att de lösningar som förhandlas fram inom ramen för det fortsatta arbetet på att stärka frihandeln inom EG hålls öppna för deltagande också för EFTA-länderna. Från EG:s sida har också visats ett klart intresse av att utvidga och utveckla samarbetet med EFTA-länderna. Denna vilja till ett ökat samarbete har befasts bl. a. genom den deklaration som antogs i Luxemburg i april 1984 vid det första gemensamma ministermötet mellan EG- och EFTA-länderna. Man har sedermera kommit överens om att till en början koncentrera arbetet till vissa särskilt angelägna områden, nämligen ursprungsregler, tekniska handelshinder, gränsformaliteter och handelsdokumentation. En betydelsefull omständighet när det gäller förenkling av formaliteter i samband med gränsöverskridanden är att EG-länderna enats om att från och med den 1 januari 1988 använda ett enhetligt tulldokument inom EG.

Överläggningar på expertnivå mellan EG-kommissionen och EFTA-länderna om införande av ett gemensamt tulldokument baserat på EG:s enhetsdokument vid handel mellan såväl gemenskapen och EFTA-länderna som mellan EFTA-länderna inleddes i juni månad 1985. Under våren 1986 framlade expertgruppen en rapport att användas som grund för eventuella förhandlingar mellan EG och EFTA-länderna om ett enhetsdokument. Beslut om att påbörja förhandlingar med EG om införandet av ett enhetligt tulldokument i Västeuropa fattades vid EFTA:s ministermöte i Reykjavik i juni 1986. Förhandlingar inleddes den 19 juni 1986 i Genève och slutfördes den 19 december 1986 i Bryssel, varvid EG-kommissionen, Sverige och övriga deltagande länder paraferade en konvention om förenkling av formaliteterna vid handel med varor. Om konventionen ratificeras av samtliga parter före den 1 november 1987 träder den i kraft den 1 januari 1988.

2.1.2 Konventionens innehåll

Konventionen består av 18 artiklar och tre bilagor¹. I konventionens inledning anges bl. a. dess syfte, dvs. att förenkla formaliteterna vid handeln med varor mellan såväl gemenskapen och EFTA-länderna som mellan EFTA-länderna. Detta skall ske särskilt genom införande av ett administrativt enhetsdokument. I övrigt innehåller konventionen bl. a. följande.

Artiklarna 1 och 2 upptar allmänna bestämmelser om införandet av ett enhetsdokument. De fördragsslutande parterna förbinder sig enligt artikel 1 att införa ett administrativt dokument (kallat enhetsdokumentet) som skall användas vid varje förfarande i samband med export, import och transitering av varor, oavsett varornas slag och ursprung. Vid handel med varor mellan fördragsslutande parter skall enligt artikel 2 formaliteterna i samband härmed fullgöras med användande av ett sådant enhetsdokument som skall tjäna som deklaration eller anmälan vid export, transitering eller import.

¹ Bilagorna, som här är uteslutna, finns tillgängliga i utrikesdepartementets ärende dnr 111/87 (handelsavdelningen).

Fördragsslutande part får kräva administrativa dokument utöver enhetsdokumentet endast när detta behövs antingen för tillämpning av lagstiftningen hos den fördragsslutande parten och användande av enhetsdokumentet skulle vara otillräckligt, eller för iakttagande av reglerna i internationella avtal eller för att användarna skall kunna tillgodogöra sig en förmån eller särskild lättnad (art. 3).

I artikel 4 behandlas bl. a. förenklade förfaranden. Bestämmelserna i konventionen skall inte hindra de fördragsslutande parterna från att tillämpa förfaranden, med eller utan användning av datorer, som syftar till ytterligare förenklingar för användarna. Sådana förfaranden kan bestå i att användarna inte behöver förete varor eller deklARATIONER som avser varorna för tullmyndighet eller att de tillåts lämna en ofullständig deklARATION. I sådana fall skall en deklARATION som, om vederbörande myndighet så medger, kan vara en samlad periodisk deklARATION, avlämnas i efterhand inom de tidsgränser som fastställts av dessa myndigheter.

Bestämmelserna i konventionen skall inte heller hindra fördragsslutande parter bl. a. från att medge att enhetsdokumentet inte behöver användas i samband med postbefordran, att medge undantag från kravet på skriftliga deklARATIONER eller att sinsemellan sluta avtal eller vidta åtgärder som syftar till ytterligare förenkling av formaliteterna vid handeln dem emellan. Bestämmelserna skall inte heller hindra fördragsslutande part från att tillåta att deklARATIONER upprättas, när så är lämpligt, på papper utan förtryck. Inte heller skall bestämmelserna hindra parter från att göra det möjligt för behöriga myndigheter, om deklARATIONERNA framställts med datasystem, att föreskriva att export-, transiterings- eller importdeklARATIONERNA skall utgöras antingen av datautskrift av enhetsdokumentet eller av överföring av motsvarande uppgifter till myndighetens dator.

Artiklarna 5–8 innehåller bestämmelser om erforderliga formaliteter vid export, transitering och import av varor med enhetsdokumentet.

Deklarationen skall fyllas i på något av de fördragsslutande parternas officiella språk som i detta hänseende kan godtas av behöriga myndigheter i det land, där export- eller transiteringsreglerna tillämpas (art. 6).

Deklaranten eller hans ombud får för varje led i ett förfarande som innefattar handel med varor mellan fördragsslutande parter, använda de exemplar av deklARATIONEN som behövs för att fullgöra formaliteterna i samband med ifrågavarande led (art. 7).

Artikel 9 innehåller regler om administrativt bistånd. För att säkerställa en väl fungerande handel mellan de fördragsslutande parterna samt för att underlätta upptäckt av oegentligheter eller överträdelser, skall tullmyndigheterna i respektive land på begäran eller, när de annars anser det vara av intresse för en annan fördragsslutande part, förse varandra med alla tillgängliga upplysningar. Bistånd får begränsas eller vägras, helt eller delvis, när den tillfrågade parten anser att biståndet skulle vara till skada för dess säkerhet, allmänna rättsprinciper eller andra väsentliga intressen, eller skulle kunna röja industri-, handels- eller yrkeshemligheter.

Upplysningar som erhållits enligt konventionens regler om administrativt bistånd får användas uteslutande för ändamål som avses i konventionen. Lämnade upplysningar får användas för andra ändamål endast efter

skriftligt medgivande av den tullmyndighet som har lämnat dem och med beaktande av sådana inskränkningar som har fastställts av myndigheten (art. 9).

Enligt konventionen skall upprättas en blandad kommitté, i vilken varje fördragsslutande part skall vara representerad. Kommittén skall sammanträda minst en gång om året (art. 10).

Kommittén skall bl. a. ha till uppgift att rekommendera ändringar i konventionen och åtgärder som krävs för konventionens tillämpning. Kommittén skall också genom beslut anta ändringar i bilagorna till konventionen. Sådana ändringar skall genomföras av de fördragsslutande parterna i enlighet med deras egen lagstiftning (art. 11).

Artiklarna 12–18 innehåller slutbestämmelser.

Varje fördragsslutande part förbinder sig att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i konventionen tillämpas effektivt och likformigt. Därvid skall beaktas behovet att i största möjliga utsträckning minska formaliteterna för handeln och behovet att uppnå ömsesidigt tillfredsställande lösningar i varje fråga som kan uppkomma vid tillämpningen av bestämmelserna (art. 12).

De fördragsslutande parterna skall underrätta varandra om de bestämmelser de inför för tillämpningen av konventionen (art. 13).

Frånträdande av konventionen kan ske under förutsättning att skriftlig underrättelse lämnas tolv månader i förväg till depositarien, dvs. sekretariatet för de Europeiska gemenskapernas råd (art. 16).

Konventionen träder i kraft den 1 januari 1988 under förutsättning att de fördragsslutande parterna före den 1 november 1987 har deponerat sina instrument om godtagande. Om konventionen inte träder i kraft den 1 januari 1988, skall den träda i kraft första dagen i den andra månaden efter det att det sista instrumentet om godtagande har deponerats (art. 17).

Bilaga I till konventionen behandlar den närmare utformningen av enhetsdokumentet. Bilaga II innehåller regler för tryckning, ifyllande och användning av enhetsdokumentet och bilaga III bestämmelser om de koder som skall användas i enhetsdokumentet.

2.1.3 Sveriges anslutning till konventionen

Mitt förslag: Riksdagen bör godkänna att Sverige ansluter sig till konventionen om förenkling av formaliteterna vid handel med varor.

Remissinstanserna: Samtliga myndigheter och organisationer tillstyrker eller lämnar utan erinran en svensk anslutning till konventionen. Kommerskollegium har vidare redovisat synpunkter på det tekniska genomförandet i Sverige av konventionens bestämmelser samt överlämnat de yttranden som inkommit från näringslivets organisationer.

Skälen för mitt förslag: Konventionen om enhetsdokumentet har utarbetats inom ramen för samarbetet mellan EG och EFTA-länderna. I deklARATIONEN från ministermötet mellan EG- och EFTA-länderna i Luxemburg i

april 1984 samt i deklarationen från EFTA:s ministermöte i Visby i maj 1984 anges förenkling av gränsformaliteter som ett lämpligt samarbetsområde mellan EG och EFTA-länderna i syfte att underlätta handelsutbytet inom det europeiska frihandelsområdet. I det pågående uppföljningsarbetet för att utvidga samarbetet i denna del är införandet av ett gemensamt tulldokument ett av de områden som prioriterats.

Frågan om införande av ett gemensamt tulldokument i EG-EFTA-handeln har således behandlats inom EFTA och vid förhandlingar mellan EFTA-länderna och EG-kommissionen. Ett viktigt steg i ansträngningarna att förenkla gränsformaliteter mellan gemenskapen och EFTA-länderna i samband med förverkligandet av en europeisk hemmamarknad är att EG och EFTA-länderna ansluter sig till konventionen om förenkling av formaliteterna vid handel med varor. Konventionen är den första multilaterala överenskommelsen mellan EFTA-länderna och EG och kan ses som en inledning till och en symbol för ett ytterligare utvidgat samarbete dem emellan i enlighet med Luxemburgdeklarationen. Genom konventionen öppnas ett nytt viktigt samarbetsområde mellan de två handelsgrupperingarna i Västeuropa.

För svenskt vidkommande pågår ett omfattande arbete med att överföra konventionens bestämmelser till svenska tullförhållanden. Generaltullstyrelsen har haft regeringens uppdrag att inkomma med förslag till hur enhetsdokumentet skall användas i Sverige fr. o. m. ikraftträdandet. Under arbetets gång har sammanträden arrangerats av generaltullstyrelsen med deltagande av, förutom berörda myndigheter, representanter för Sveriges Industriförbund och Sveriges Grossistförbund samt ett antal branschorganisationer. I vissa sammanträden har även företrädare för enskilda företag deltagit.

Det ligger enligt min mening ett stort värde i att EG- och EFTA-länderna gemensamt strävar efter att förenkla gränskontrollerna i syfte att underlätta handeln inom den stora tullfria marknaden i Västeuropa. Införandet av ett gemensamt tulldokument är det första steget mot en harmonisering av uppgiftskraven i de olika ländernas tulldokumentation. I en sådan harmonisering ligger många fördelar för både handeln och tullmyndigheterna, bl. a. förenklar den avsevärt ett framtida uppgiftslämnande för tulländamål mellan länderna med användande av datorer.

En begränsning av möjligheterna att redan från början uppnå en total eller nära nog total enhetlighet i uppgiftskraven ligger i att länderna har olika tullprocedurer och därigenom i viss utsträckning skilda krav i fråga om de uppgifter som måste lämnas med hänsyn till taxering, kontroll, statistik m. m. Det kan emellertid förutses att den harmonisering som inleds i och med enhetsdokumentet kommer att fortsätta under de närmaste åren.

Det kan inte uteslutas att övergången till att använda enhetsdokumentet i utrikeshandeln kommer att innebära vissa problem för både näringslivet och tullverket innan den nya ordningen blivit inarbetad. Det kan därför komma att krävas vissa övergångsåtgärder. Detta är för övrigt någonting som sannolikt kommer att gälla i alla de 18 länder som omfattas av konventionen. Det är emellertid min fasta förvissning att de fördelar som

ligger i en anslutning till systemet vida överstiger de nackdelar som systemet i huvudsak under ett övergångsskede kan upplevas vara förknippat med. Enligt min mening bör Sverige därför ansluta sig till konventionen.

Såsom framgår av konventionen skall enhetsdokumentet användas vid varje förfarande i samband med export, transitering och import, oavsett varornas slag och ursprung. Andra administrativa dokument utöver enhetsdokumentet skall endast krävas när det följer av internationella avtal i vilka Sverige är part, eller när det behövs för att användarna på egen begäran skall kunna tillgodogöra sig en förmån eller särskild lättnad eller när det uttryckligen krävs för tillämpning av gällande lagstiftning och användandet av enhetsdokumentet är otillräckligt. Konventionen ger också möjlighet att tillämpa förenklade förfaranden, dvs. använda sig av sådana rutiner som för användarna innebär ytterligare förenklingar i tulldokumentationen.

Det får ankomma på generaltullstyrelsen att utfärda de föreskrifter och blanketter som behövs för tillämpningen av konventionen. Det är alltså generaltullstyrelsen som har att inom de ramar tullagstiftningen och konventionen ger bestämma bl. a. vilka uppgifter som för svenskt vidkommande skall lämnas vid tullklarering. Några omfattande ändringar i tullproceduren kan på kort sikt knappast ske till följd av införandet av enhetsdokumentet. Exempelvis bör de fördelar som hemtagningssystemet ger behållas. Vid behov bör dock generaltullstyrelsen föreslå författningsändringar som kan underlätta tillämpningen av konventionen. Det är enligt min mening viktigt att konventionen ges en sådan tillämpning att dess syfte främjas på bästa sätt. Exempelvis bör även vid förenklade förfaranden harmoniseringsvinsterna tas till vara samt specifikt svenska uppgiftskrav och andra sådana formaliteter i möjligaste mån undvikas, om de leder till nationella särlösningar, som av användarna i ett internationellt perspektiv kan upplevas som besvärande i jämförelse med vad som skall iakttas vid användning av enhetsdokumentet. Detta innebär att det eller de tulldokument som kan komma att användas vid förenklade förfaranden bör vara baserade på enhetsdokumentet. Det kan enligt min mening inte anses vara förenligt med konventionens syfte att efter det att konventionen trätt i kraft fortsätta att tillämpa de i detta sammanhang relevanta nationella tulldokumenten.

Konventionstexten och bilagorna är för närvarande föremål för viss detaljgranskning och översättning till de språk som enligt artikel 18 i konventionen skall ha lika giltighet. De förändringar som därvid kan bli aktuella är av teknisk art och är från svensk synpunkt av mindre betydelse. Det får ankomma på regeringen att ta ställning till dessa liksom till de ändringar av konventionen och bilagorna som kan behöva vidtas framdeles, om de inte är av sådan beskaffenhet att frågan bör underställas riksdagen för godkännande.

Förhandlingar har nyligen avslutats mellan EG-kommissionen och EFTA-länderna om gemensamma transiteringsbestämmelser baserade på EG:s transiteringsordning. Även denna överenskommelse har formen av en konvention, enligt vilken enhetsdokumentet skall användas vid transitering inom EG-EFTA-området.

Efter samråd med chefen för finansdepartementet har jag kommit fram till följande avseende resursfrågan. Behoven av resurser för införandet av enhetsdokumentet är svåra att förutse. Dock kommer det initialt att uppstå problem både med anledning av enhetsdokumentet och den nya transiteringsordningen. I årets budgetproposition har regeringen föreslagit ett engångsvis belopp om 2 milj. kr. som projektmedel till tullverket för information och utbildning med anledning av införandet av enhetsdokumentet. Härutöver krävs sannolikt en ytterligare förstärkning. I 1986 års budgetproposition angavs en plan för hur tullverkets resurser för rekrytering av bevakningstjänstemän skall återföras till normalnivå efter det att särskilda medel anvisats för att möjliggöra förtidsrekryteringar i samband med stora pensionsavgångar i slutet av 1980-talet. För att möta de krav som införandet av enhetsdokumentet och en ny transiteringsordning ställer bör denna plan förändras så att de medel som enligt planen skulle ha återförts under budgetåren 1987/88 och 1988/89 får disponeras för genomförandet. På detta sätt erhåller tullverket resurser som kan användas för att möta de problem som uppstår i samband med implementeringen av enhetsdokumentet och den nya transiteringsordningen. En utvärdering bör senare genomföras som underlag för bedömning av de kvarstående effekterna.

3 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

godkänna konventionen om förenkling av formaliteterna vid handel med varor.

4 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslår riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

Convention on the Simplification of formalities in Trade in Goods

The Republic of Austria, the Republic of Finland, the Republic of Iceland, the Kingdom of Norway, the Kingdom of Sweden and the Swiss Confederation (hereinafter called the EFTA countries) and the European Economic Community (hereinafter called the Community),

Considering the Free Trade Agreements between the Community and each of the EFTA countries,

Considering the joint Declaration calling for the creation of a European economic space, adopted by Ministers of the EFTA countries and the Member States of the Community and the Commission of the European Communities in Luxembourg on 9 April 1984, especially with regard to simplification of border facilities and rules of origin,

Considering that in the framework of action to strengthen the internal market the Community has decided to introduce a single administrative document for use in such trade from 1 January 1988,

Considering it appropriate to simplify also formalities in trade in goods between the Community and the EFTA countries as well as between the EFTA countries themselves, in particular by introducing a single administrative document,

Considering that no provision of this Convention may be interpreted as exempting the Contracting Parties from their obligations under other international agreements,

Have decided to conclude the following Convention:

General provisions

Article 1

This Convention lays down measures to simplify formalities in trade in goods between the Community and the EFTA countries, as well as between the EFTA countries themselves, in particular by introducing a single administrative document (hereinafter referred to as the single document) to be used

Konvention om förenkling av formaliteterna vid handel med varor

Republiken Österrike, Republiken Finland, Republiken Island, Konungariket Norge, Konungariket Sverige och Schweiziska Edsförbundet (härefter kallade EFTA-länderna) och Europeiska ekonomiska gemenskapen (härefter kallad gemenskapen),

vilka beaktar frihandelsöverenskommelsen mellan gemenskapen och vart och ett av EFTA-länderna,

vilka beaktar den gemensamma deklARATIONEN med krav på skapande av ett europeiskt ekonomiskt område, vilken antogs av ministrarna från EFTA-länderna, medlemsstaterna i gemenskapen, och EG-kommisionen i Luxemburg den 9 april 1984, särskilt med hänsyn till förenkling av gränsprocedurer och ursprungsregler,

vilka beaktar att gemenskapen som ett led i strävandena att stärka den inre marknaden har beslutat att från och med den 1 januari 1988 införa ett administrativt enhetsdokument för användning vid handel inom marknaden,

vilka finner det lämpligt att förenkla även formaliteterna vid handel med varor såväl mellan gemenskapen och EFTA-länderna som mellan EFTA-länderna, särskilt genom införande av ett administrativt enhetsdokument,

vilka beaktar att ingen bestämmelse i denna konvention skall kunna tolkas på ett sådant sätt att den fråntar de fördragsslutande parterna de skyldigheter som åvilar dem enligt andra internationella avtal,

har beslutat att sluta följande konvention:

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Denna konvention fastlägger åtgärder för att förenkla formaliteterna vid handel med varor såväl mellan gemenskapen och EFTA-länderna som mellan EFTA-länderna, särskilt genom att införa ett administrativt enhetsdokument (härefter kallat enhetsdokumentet) som skall användas vid varje förfä-

for any procedure at export and import and for a common transit procedure applicable to trade between Contracting Parties (hereinafter referred to as transit), regardless of the kind and origin of the goods.

Article 2

Where goods are the subject of trade between Contracting Parties, the formalities connected with such trade shall be completed using a single document based on a declaration form, the specimens of which are to be found in Annex I to this Convention. The single document shall, depending on the circumstances, serve as a declaration or document of export, transit or import.

Article 3

Administrative documents may be required by a Contracting Party in addition to the single document only where:

- expressly required for the implementation of a legislation in force in a Contracting Party for which the use of the single document would not suffice;
- required under the terms of international agreements to which it is a party;
- required from operators to enable them to qualify, at their request, for an advantage or a specific facility.

Article 4

1. Nothing in this Convention shall preclude the Contracting Parties from applying simplified procedures, whether or not based on the use of computers, with a view to greater simplification for operators.

2. Simplified procedures may, in particular, consist in allowing the operators not to have to present to a customs office either the goods in question or the declaration relating to them, or in allowing them to draw up an incomplete declaration. In such cases, a declaration, which, if the competent authorities agree, may be a general periodic declaration, must be submitted subsequently within the time-limits laid down by those authorities.

In the cases referred to in paragraph 1, operators may be authorized to use commercial documents in the place of the single document.

rande i samband med export, import och transitering mellan de fördragsslutande parterna (härefter kallat transit), oavsett varornas slag och ursprung.

Artikel 2

Vid handel med varor mellan fördragsslutande parter skall formaliteterna i samband härmed fullgöras med användande av ett enhetsdokument som grundas på en deklara-tionsblankett enligt bilaga I till denna kon-vention. Enhetsdokumentet skall med hän-syn till omständigheterna tjäna som deklara-tion eller anmälan vid export, transitering eller import.

Artikel 3

En fördragsslutande part får kräva andra administrativa dokument utöver enhetsdoku-mentet endast när detta

- uttryckligen krävs för tillämpning av gäl-lande lagstiftning hos en fördragsslutande part, när användande av enhetsdokument är otillräckligt;
- krävs enligt reglerna i internationella avtal i vilka den är part;
- krävs för att användarna, när de begär det, skall kunna tillgodogöra sig en förmån eller särskild lättnad.

Artikel 4

1. Ingenting i denna konvention skall hind-ra de fördragsslutande parterna från att tillämpa förenklade förfaranden med eller utan användning av datorer som syftar till ytterligare förenklingar för användarna.

2. Förenklade förfaranden kan, i synner-het, bestå i att användarna inte behöver före-te varor eller den deklARATION som avser ifrå-gavarande varor för tullmyndighet eller att de tillåts lämna en ofullständig deklARATION. I så-dana fall skall en deklARATION som, om veder-börande myndighet så medger, kan vara en samlad periodisk deklARATION avlämnas i ef-terhand inom de tidsgränser som fastställts av dessa myndigheter.

I de fall som avses i punkt 1 kan använ-darna få tillstånd att använda handelsdoku-ment i stället för enhetsdokumentet.

Where the single document is used, the persons concerned may, on authorization by the competent authorities, attach to it commercial schedules describing the goods in lieu of continuation sheets of the single document for the purpose of completing formalities for any procedure at export and import.

3. Nothing in this Convention shall preclude the Contracting Parties from:

- dispensing with the single document with regard to postal traffic (by letter or parcel-post);
- dispensing with the requirement of written declarations;
- concluding between themselves agreements or arrangements with a view to greater simplification of formalities in all or part of the trade between them;
- allowing the use of loading lists for the completion of transit formalities in the case of consignments composed of several kinds of goods, in lieu of continuation sheets of the single document;
- allowing declarations to be made, where appropriate on plain paper, by means of public or private computers on conditions fixed by the competent authorities;
- enabling the competent authorities to require that data necessary for completing the formalities in question be entered in their computerized declaration-processing systems without, where appropriate, requiring a written declaration;
- enabling the competent authorities, should a computerized declaration-processing system be used, to provide that the export, transit or import declaration be constituted either by the single document produced by that system or by entry of the data in the computer if such a document is not produced;
- applying any facility adopted by way of a decision of the Joint Committee referred to in Article 11.

Formalities

Article 5

1. Provisions on the completion, by means of the single document, of the formalities

När enhetsdokumentet används kan berörda personer efter tillstånd från behörig myndighet bifoga kommersiella varulistor i stället för tilläggsblad till enhetsdokumentet för att uppfylla formaliteter i varje förfarande vid export och import.

3. Ingenting i denna konvention skall hindra fördragsslutande parter från att

- medge att enhetsdokumentet inte behöver användas i samband med postbefordran (med brev eller paketpost);
- medge undantag från kravet på skriftliga deklARATIONER;
- sinsemellan sluta avtal eller vidta åtgärder som syftar till ytterligare förenkling av formaliteterna vid all handel eller delar av handel dem emellan;
- medge att lastspecifikationer får användas för att uppfylla transiteringsformaliteterna i fråga om sändningar som består av olika slags varor, i stället för tilläggsblad till enhetsdokumentet;
- tillåta att deklARATIONER upprättas, när så är lämpligt, på papper utan förtryck på offentliga eller privata datorer på villkor som fastställts av behöriga myndigheter;
- göra det möjligt för behöriga myndigheter att begära att uppgifter, som är nödvändiga för att ifrågavarande formaliteter skall uppfyllas, överförs till deras databehandlingssystem, utan att kräva skriftlig deklARATION, när så är lämpligt;
- göra det möjligt för behöriga myndigheter, om deklARATIONERNA framställs med datasystem, att föreskriva att export-, transiterings- eller importdeklARATION skall utgöras antingen av datorutskrift av enhetsdokumentet eller av överföring av motsvarande uppgifter till myndighetens dator, om de nämnda dokumenten inte framställs;
- tillämpa varje lättnad som antas genom beslut av den blandade kommitté som avses i artikel 11.

Formaliteter

Artikel 5

1. Bestämmelser om erforderliga formaliteter vid export, transitering och import av

needed for the export, transit and import of the goods are laid down in Annex II to this Convention.

2. The common codes to be used in the forms laid down in Annex I are to be found in Annex III to this Convention.

Article 6

1. The declaration must be completed in one of the official languages of the Contracting Parties which is acceptable to the competent authorities of the country in which the export or transit formalities are completed. Where necessary, the customs authority of the country of destination or of transit may require from the declarant or his representative in that country a translation of the said declaration into the official language or one of the official languages of that country.

2. By way of derogation from paragraph 1, the declaration shall be completed in one of the official languages of the country of import in all cases where the declaration in that country is made on copies of the declaration form other than those presented to the customs authorities of the country of export or transit.

Article 7

1. The declarant or his representative may, for each stage of an operation involving trade in goods between Contracting Parties, use the copies of the declaration necessary for completion of the formalities relating to that stage alone, to which may be attached, where appropriate, the copies necessary for completion of the formalities relating to one or other of the subsequent stages of that operation.

2. The benefit of the provisions of paragraph 1 shall not be subject to compliance with any special condition imposed by the competent authorities.

However, without prejudice to specific provisions concerning groupage traffic, the authorities referred to above may lay down that formalities relating to export and transit operations should be completed on the same form by means of copies corresponding to these formalities.

varor med enhetsdokument är intagna i bilaga II till denna konvention.

2. De gemensamma koder som skall användas i blanketter fastställda i bilaga I återfinns i bilaga III till denna konvention.

Artikel 6

1. Deklarationen skall fyllas i på ett av de fördragsslutande parternas officiella språk, som är godtagbart för behöriga myndigheter i det land där export- eller transiteringsreglerna tillämpas. Tullmyndigheterna i bestämelse- eller transiteringslandet kan, om det är nödvändigt, anmoda deklaranter eller hans ombud att översätta deklARATIONEN till det officiella språket eller ett av de officiella språken i detta land.

2. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 1 skall deklARATIONEN fyllas i på ett av de officiella språken i importlandet i de fall när deklARATIONEN i detta land görs på andra exemplar av deklARATIONEN än dem som förelagts tullmyndigheterna i exportlandet eller i transiteringslandet.

Artikel 7

1. Deklaranten eller hans ombud får för varje led i ett förfarande som innefattar handel med varor mellan fördragsslutande parter, använda de exemplar av deklARATIONEN som behövs för att fullgöra formaliteterna i samband med ifrågavarande led. Till dessa exemplar får, när det är lämpligt, även fogas de exemplar som behövs för att uppfylla formaliteter som hänför sig till ett eller flera efterföljande led i förfarandet.

2. Den förmån som följer av bestämmelserna i punkt 1 skall inte vara avhängig av något särskilt villkor som ställs av behöriga myndigheter.

De myndigheter som avses i första stycket kan dock, utan att det behöver påverka speciella regler för trafik med samlastningsgods, bestämma att formaliteterna vid export och transitering skall uppfyllas genom en och samma blankett med användande av exemplar som svarar mot dessa formaliteter.

Article 8

In the cases referred to in Article 7, the competent authorities shall to the extent possible satisfy themselves that the particulars given in the copies of the declaration drawn up in the course of the various stages of the operation in question all agree.

*Administrative assistance**Article 9*

1. In order to ensure the smooth functioning of trade between the Contracting Parties and to facilitate the detection of any irregularity or infringement, the customs authorities of the countries concerned shall, upon request or, where they consider that this would be in the interest of another Contracting Party, on their own initiative, provide each other with all available information (including administrative reports and findings) of interest for the proper implementation of this Convention.

2. Assistance may be withheld or denied, totally or partly, when the requested country considers that the assistance would be prejudicial to its security, public policy (ordre public) or other essential interests, or violate an industrial, commercial or professional secret.

3. If assistance is withheld or denied the decision and the reasons therefor must be notified to the requesting country without delay.

4. If the customs authority of a country requests assistance which it would not be able to give if requested, it will draw attention to that fact in the request. Compliance with such a request will be within the discretion of the customs authority to whom the request is made.

5. Information obtained in accordance with paragraph 1 shall be used solely for the purposes of this Convention and shall be accorded the same protection by a receiving country as is afforded to information of like nature under the national law of that country. Such information may be used for other purposes only with the written consent of the customs authority which furnished them and subject to any restrictions laid down by that authority.

Artikel 8

I fall som avses i artikel 7 skall behöriga myndigheter i möjligaste mån förvissa sig om att överensstämmelse föreligger mellan uppgifterna som har lämnats i de olika exemplar av deklarationen som har upprättats för de olika leden.

*Administrativt bistånd**Artikel 9*

1. För att säkerställa en väl fungerande handel mellan fördragsslutande parter samt för att underlätta upptäckt av oegentligheter eller överträdelser skall tullmyndigheterna i respektive land, på begäran eller när de anser det vara av intresse för en annan fördragsslutande part, på eget initiativ förse varandra med alla tillgängliga upplysningar (innefattande administrativa rapporter och undersökningsresultat) för att trygga en riktig tillämpning av denna konvention.

2. Bistånd får begränsas eller vägras, helt eller delvis, när den anmodade parten anser att biståndet skulle vara till skada för dess säkerhet, allmänna rättsprinciper (ordre public) eller andra väsentliga intressen, eller skulle kunna röja industri-, handels- eller yrkeshemligheter.

3. Om bistånd begränsas eller vägras, skall det land som begär det utan dröjsmål underättas om beslutet och skälen därtill.

4. Om tullmyndigheten i ett land begär bistånd som den inte själv skulle kunna lämna om det begärdes, skall detta framgå av begäran. I sådant fall skall den anmodade tullmyndigheten ha handlingsfrihet att bestämma om framställningen skall efterkommas.

5. Upplysningar som erhållits enligt punkt 1 får användas uteslutande för ändamål som avses i denna konvention och skall tillförsäkras samma skydd av ett mottagande land som tillförsäkras upplysningar av liknande slag i detta land genom den nationella lagstiftningen. Sådana upplysningar får användas för andra ändamål endast efter skriftligt medgivande av den tullmyndighet som har lämnat dem och med beaktande av sådana inskränkningar som har fastställts av myndigheten.

The Joint Committee

Article 10

1. A Joint Committee is hereby established in which each Contracting Party to this Convention shall be represented.

2. The Joint Committee shall act by mutual agreement.

3. The Joint Committee shall meet whenever necessary but at least once a year. Any Contracting Party may request that a meeting be held.

4. The Joint Committee shall adopt its own rules of procedure which shall, inter alia, contain provisions for convening meetings and for the designation of the Chairman and his term of office.

5. The Joint Committee may decide to set up any Sub-Committee or Working Party that can assist it in carrying out its duties.

Article 11

1. It shall be the responsibility of the Joint Committee to administer this Convention and ensure its proper implementation. For this purpose, it shall be regularly informed by the Contracting Parties on the experiences of the application of the Convention and make recommendations, and in the cases provided for in paragraph 3, it shall take decisions.

2. In particular it shall recommend:

(a) amendments to this Convention;

(b) any other measure required for its application.

3. It shall adopt by decision amendments to the Annexes to this Convention and facilities referred to in the last indent of Article 4, paragraph 3. Such decisions shall be put into effect by the Contracting Parties in accordance with their own legislation.

4. If a representative in the Joint Committee of a Contracting Party has accepted a decision subject to the fulfilment of constitutional requirements, the decision shall enter into force, if no date is contained therein, on the first day of the second month after the lifting of the reservation is notified.

Blandade kommittén

Artikel 10

1. En blandad kommitté upprättas härmed, i vilken varje fördragsslutande part i denna konvention skall vara representerad.

2. Blandade kommittén skall verka genom enhällighet.

3. Blandade kommittén skall sammanträda närhelst så erfordras, dock minst en gång om året. Varje fördragsslutande part får begära att sammanträde skall hållas.

4. Blandade kommittén skall anta sina egna procedurregler vilka bland annat skall innehålla regler för hur möten skall sammankallas samt hur och för vilken tid ordföranden skall väljas.

5. Blandade kommittén får besluta om att tillsätta de underkommittéer eller arbetsgrupper som behövs för att biträda den vid fullgörandet av dess åliggande.

Artikel 11

1. Blandade kommittén ansvarar för att denna konvention administreras och säkerställer att den tillämpas på ett riktigt sätt. För detta ändamål skall den regelbundet informeras av de fördragsslutande parterna om deras erfarenheter av konventionens tillämpning och utfärda rekommendationer samt besluta i frågor som anges i punkt 3.

2. Den skall särskilt rekommendera:

(a) ändringar i denna konvention;

(b) varje annan åtgärd som krävs för dess tillämpning.

3. Den skall genom beslut anta ändringar i bilagorna till denna konvention och anta de förenklingar som avses i sista indragna stycket i artikel 4, punkt 3. Dessa beslut skall genomföras av de fördragsslutande parterna i enlighet med deras egen lagstiftning.

4. Om en fördragsslutande parts representant i blandade kommittén har godtagit ett beslut med förbehåll för konstitutionella krav, skall beslutet, om särskild dag för ikraftträdande inte anges, träda i kraft den första dagen i andra månaden efter mottagandet av tillkännagivande om att förbehållet har hävts.

General and final provisions

Article 12

Each Contracting Party shall take appropriate measures to ensure that the provisions of this Convention are effectively and harmoniously applied taking into account the need to reduce as far as possible the formalities imposed on trade and the need to achieve mutually satisfactory solutions of any difficulties arising out of the operation of those provisions.

Article 13

The Contracting Parties shall keep each other informed of the provisions which they adopt for the implementation of this Convention.

Article 14

The Annexes to this Convention shall form an integral part thereof.

Article 15

1. This Convention shall apply to the territories in which the Treaty establishing the European Economic Community is applied and under the conditions laid down in that Treaty and to the territories of the EFTA countries.

2. This Convention shall also apply to the Principality of Liechtenstein for as long as that Principality remains bound to the Swiss Confederation by a customs union treaty.

Article 16

Any Contracting Party may withdraw from this Convention provided it gives twelve months' notice in writing to the depositary which shall notify all other Contracting Parties.

Article 17

1. This Convention shall enter into force on 1 January 1988, provided that the Contracting Parties, before 1 November 1987, have deposited their instruments of acceptance with the Secretariat of the Council of the European Communities, which shall act as depositary.

Slutbestämmelser

Artikel 12

Varje fördragsslutande part skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i denna konvention tillämpas effektivt och likformigt och med beaktande av dels behovet att i största möjliga utsträckning minska formaliteterna för handeln, dels behovet att uppnå ömsesidigt tillfredsställande lösningar i varje fråga som kan uppkomma vid tillämpningen av bestämmelserna.

Artikel 13

Fördragsslutande parter skall underrätta varandra om de bestämmelser de inför för tillämpningen av denna konvention.

Artikel 14

Bilagorna till denna konvention skall utgöra en integrerande del härav.

Artikel 15

1. Denna konvention skall tillämpas på de områden inom vilka fördraget angående upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen är tillämpligt och på de villkor som fastställts i detta fördrag samt inom EFTA-ländernas områden.

2. Denna konvention skall vara tillämplig även på Furstendömet Liechtenstein, så länge furstendömet bildar tullunion med Schweiziska Edsförbundet.

Artikel 16

Varje fördragsslutande part kan frånträda denna konvention under förutsättning att skriftlig underrättelse lämnas tolv månader i förväg till depositarien, som skall underrätta alla övriga fördragsslutande parter.

Artikel 17

1. Denna konvention träder i kraft den 1 januari 1988 under förutsättning att de fördragsslutande parterna före den 1 november 1987 har deponerat sina instrument om godtagande hos sekretariatet för de Europeiska gemenskapernas råd, som skall vara depositarie.

2. If this Convention does not enter into force on 1 January 1988, it shall enter into force on the first day of the second month following the deposit of the last instrument of acceptance.

3. The depositary shall notify the date of the deposit of the instrument of acceptance of each Contracting Party and the date of the entry into force of the Convention.

Article 18

This Convention, which is drawn up in a single copy in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Icelandic, Italian, Norwegian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, all texts being equally authentic, shall be deposited in the archives of the Secretariat of the Council of the European Communities, which shall deliver a certified copy thereof to each Contracting Party.

2. Om konventionen inte träder i kraft den 1 januari 1988, träder den i kraft första dagen i den andra månaden efter det att det sista instrumentet om godtagande har deponerats.

3. Depositarien skall underätta om dag för varje fördragsslutande parts deposition av instrumentet om godtagande samt om dag för konventionens ikraftträdande.

Artikel 18

Denna konvention, vilken upprättas i ett exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, isländska, italienska, nederländska, norska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka alla texter har lika giltighet, skall deponeras i arkivet hos sekretariatet för de Europeiska gemenskapernas råd, som skall överlämna en bestrykt kopia till varje fördragsslutande part.